

Gospodarske stvari.

Da v kleti krompir ne gujije in se dolgo dober in zdrav ohrani, ni dobro, da se na velikih kupih pušča, boljše ga je razgrebsti in k večemu pol črevlja debelo ležati pustiti. Na razgrabljeni krompir položi se plast suhe slame, ki pa v 5—6 dnevih vsa vlažna postane, toraj jo je treba proč vzeti in z novo nadomestiti, dokler ni več mokra ne prihaja in suha ostane. Tako bode krompir zdrav in dober.

Spomladi ko krompir začne cime poganjati, zgubi dober okus in postane pust in neugodnega okusa. To se lahko odvrne, ako vsakemu krompirju, ki ga hočeš pristaviti kuhat, košček odrežeš in drugo k ognju pristaviš. Tako pripravljen krompir je okusen in rahel, odrezci pa se lahko živini dajo. —

Sadna drevesa z apneno vodo namesto z apnenim mlekom omivati je zelo koristno. Uspeh je izvrsten in ne bode se lahko drevo našlo, ktereга skorja bi bila gladkejša, čistejša in zdravejša od onega, ki si ga z opneno vodo omil. Napravi se pa apnena voda takole: Pogasi se blizu dva funta čistega apna na navadni način, potem se dene apno v 50 bokalov (pintov) vode, se prav dobro večkrat pomeša, dokler da je voda mleku podobna. Ta tekočina se potem pusti stati, da se apno vsede, vpokoji in čista voda na vrhu obstoji. Voda se odlije in z njo drevesa omivajo. To je že zato bolj priporočati, ker si delavec pri delu obraza in obleke z apnom ne oštrka, kar se pri rabi apnenega mleka zgodi; in torej je apnena voda priličnejša od apnenega mleka.

Pr. Ldw.

Gnojilo sadnim drevesom. Zdaj je zopet čas zemljo okoli sadnih dreves odkopavati in jim pognojiti. Ne moremo dostikrat svoje bralce v potrebo tega gnojenja opominjati, ker je tako jasno kakor beli dan, da tudi drevo s časom vse sebi koristne in redivne delce iz zemlje, na kateri stoji, posrka, in da nima odkod kaj, da bi sebe redilo in vrh tega še obilen sad prineslo. Treba mu je tedaj redila po gnoju in odpiranju zemlje podajati. Pa ni zadosti samo za črevelj široko okoli debla zemlje odkopati in odpreti; bolj na široko to storiš, bolj drevesu koristiš. Na odkopano zemljo natrosi dobrega gnoja, da črez zimo tu leži in se redivni delci po vlagi v zemljo zavlečejo. Spomladi se jame zopet zagrebejo in drevo ti bode trud z obilnim sadjem povrnilo, ako cvetja druga uima ne zaduši.

Proti opeklini je neki najboljše zdravilo: vinski cvet (spirit). Ravnaj takole: Ako si se opekeli, vzemi vinskega cveta ter namaži si opeklino, ali

še boljše: drži opečeni del v cvetu in bolečina bode na mah ponehala. Ako pa hočeš, da cvet dobro deluje na rano, ne smeš v kópanju rane prejenjati (če je rana velika), predno rudača opeklina ne pobledi, ali dokler nastali mehur ne pokne, kar se gotovo v 6—10 urah zgodi. To zdravilo se rabi s posebno dobrim vspehom pri otrocih, paziti je le, da cvetni duh preveč v otroka ne puhti, ker ga lahko omami. G. L. Z.

Dopisi.

Iz Gradca Govor slavnoznanega našega poslanca g. Hermana, katerega nam je „Slov. Gosp.“ v natančnem prevodu v 48. številki prinesel, se v krogih tukajšnjih Slavjanov različno sodi.

Ogromna večina pa, in k ti spada takrat tudi množina Hermanovih nasprotnikov, priznava našemu poslancu izvrstno zgovornost, pogum, iskrenost in doslednost.

Slovenske narodnjake sili ta govor, da priznavamo neomejeno in brezizjemno Hermanove zasluge za naš narod, da občudujemo njegovo značajnost in djansko doslednost. Koliko grde nehvaležnosti so že naši liberalci prav nepremišljeno, rečem, brez vsacega vzroka g. Hermanu skazali, g. Herman pa gre mirno svojo pot, kakor poprej, in se za naše narodne pravice poteza; vkljub tej nehvaležnosti ostal je zvest boritelj tlačnega našega naroda. Da pa g. Herman po drugi poti in z drugimi sredstvi reševati hoče svojo nalogo, kakor to želé liberalci, gotovo njegovih zaslug nikakor ne krajša.

S svojim govorom je vničil vse sumničenje svojih slov. nasprotnikov, postavil je na sramoto vse tiste spodnještajerske dohtarčke, kateri so hoteli — iz same ljubezni do naroda (!?) — našemu ljudstvu političnega prvenca namesto te skušene, izvrstne moči nasiliti. Mislim, da bi se g. dr. Ploj težko kedaj s takim možatim, izvrstnim govorom mogel ponašati.

Sklepam pa s tem, da rečem: pri nas Slovincih tukaj je priznanje, katero si je g. Herman pridobil s svojim govorom, občeno, kakor je občeno tudi to mnenje, da nemško časnikarstvo, neizjemši tudi „tagespošte“, s svojimi strastnimi napadi na Hermana kaže le, da je Herman z ostrim nožem svojega bistrega uma globoko segel v rano, za katero Avstrija boluje.

I. Iz Radgone 25. nov. (Korenjaški Slovinci kljub nemškutarским šolam). Štajerski Slovinci imamo tukaj na ogrski meji pet vesi, ktere loči od druge naše zemlje bistra Mura; stojijo namreč na njenem levem obrežji, in spadajo v župnijo radgonsko. Njih imena so: Poterna, Žetinci, Dedonci, Cankovci in Gorica. Te vesi so nam jasen dokaz, kako trdnega življa je Slovenec. Že nad dve sto let, kar se nahaja v Radgoni šola, ki po učiteljih Nemcih in nemškutarjih dela na